

3835. 2den Deb. af Lovudf. om
 Barne som den tilstedeværende, fungerende Krigs-
 minister; men jeg vil dog prøve, om ikke mine Dub-
 kunne vinde Indgang. Jeg si der, det ikke heldigt,
 at en høiere Officeer, der udkommanderes, kun
 skal have 4 Rd. i Diæter. Jeg vil bede de
 Herrer lægge Mærke til, hvad dette vil have
 at sige: Naar nemlig en Brigadegeneral kom-
 manderes ud i en Garnisonsby, hvor han skal
 være een eller to Dage, maa han nødvendig-
 see Garnisonens Officeer; men han er da
 henvist til enten at undlade dette eller til at
 see dem hos Bataillonscommandeuren. Naar
 Herre Gud! Bataillonscommandeuren er et
 Menneske som vi Andre. Det kan være at
 han ikke er nogen dygtig Bataillonscomman-
 deur. Saa skal Brigadegeneralsen gaae hen
 og sidde og spise hos en Mand, som han
 samme Dag eller Dagen efter maa give en
 Tretalletelse. Det er dog virkelig ubehageligt
 for ham. Han maa da vist foretrække at
 blibe reent borte, men saa faaer han jo ikke
 Officereerne at see. En Ingeniuroberst sendes
 ud for at forhandle med Beboerne i et vist
 Terrain. Det er meget vigtige og væsentlige
 Forhandlinger, han har med de Foll. Er
 det saa ikke godt, at han kan see dem hos sig?
 Er der vel nogen blandt os, der betvivler,
 at det i Reglen vil gjøre et heldigt Indtryk
 paa Foll, der komme til ham, at sidde til-
 bords hos ham og tale om Sagen? Alt
 vil da gaae meget bedre og hurtigere, han vil
 da kunne afgjøre Ting, som ellers tage Dage,
 i ligesaa mange Timer, og ikke behøve at
 opholde sig saa længe paa Stedet. Jeg vil
 spørge: Vil nogen Financier — jeg tænker
 her paa den ærede Formand for Udvalget —
 vil nogen Financier betænke sig paa, naar
 han har en vigtig Entreprise at forhandle
 med forskjellige Foll, at bede dem til Middag hos
 sig? Har vil da i Reglen ved et godt Bord
 gjøre et velgjørende Indtryk paa dem, og rimel-
 ligtis efter Bordet meget lettere kunne for-
 handle Sagen. (Latter). Saa de Herrer kunne
 lee; men det er dog Sandhed. Jeg, som har
 lepet paa Landet, kan ganske trostlig henvende
 mig til de Herrer Landbrugere og spørge:
 Hvor tidt have vi ikke seet, at naar Pran-

3836.
 Bestillag, etc. ved Hæren, som har
 gøren kommer, saa dækkes Brokoffbordet, Sule-
 fadet sættes frem, og Knekten slaves. Det
 gjør et godt Indtryk paa Prangeren. Det
 forstaaer sig, Prangeren er af de meget charak-
 teristiske Foll, og jeg vil ikke sige, at han reent
 lader sig bringe bort fra, hvad han vil; men
 han seer ganske vist med mere Belvilke paa
 Dyrene. Jeg har troet det, at det vilde være
 heldigt, at en Iffe-Officeer gjorde opmærksom-
 herpaa. Jeg mener, at det er uhenigtsmæs-
 sigt og upraktisk, ja, at det vilde medføre
 Tab, naar man ikke giver de høiere Officere
 forholdsmæssige Diæter; de kunne i enkelte
 Tilfælde udrette langt mere, naar de havde
 høiere Diæter end med de lave Diæter, der
 her ere opstillede. Sagen vil vel være af
 meget ringe Betydning; det kan være et lille
 Beløb, der bliver Tale om, og vil man endes-
 lig ikke gaae ind paa at forbyde Diæterne,
 kan man jo bestemme, at Krigsministeren for-
 ganske extraordinaire Tilfælde kan for høiere
 Officereer, der sendes ud under visse Forhold,
 bestemme høiere Diæter, det i alt Fald ikke
 overstige 17 Rd. Jeg har nu tilladt mig, at
 udtale min Mening herom, og jeg haaber, at
 de Herrer ville være enige i, at det i sig selv
 er en Arimelighed, at nedsætte Diæterne
 for de høiere Officereer og sætte dem i den
 Nødvendighed, at de ikke kunne repræsentere,
 hvor de komme frem.

Ordføreren: Det forbausede mig at
 høre, at det ærede Medlem for Odense Amts
 1ste Valgkreds (Ernst) endnu idag tilraadede
 den ærede Minister at tage dette Lovforslag
 tilbage. Jeg kan ikke begribe, hvad Grunden
 skulde være dertil. At vi kunne faae en Bes-
 tenkning fra endeel Officereer om, hvorledes
 de ønske deres Lønningsforhold ordnede, er
 dog ingen Grund; thi vi have jo den For-
 netelse at have i vor Midte Mænd, der i
 den Henseende ere langt mere ministerielle end
 selve den ærede fungerende Krigsminister, saa
 at vi ikke have savnet den fornødne Sag-
 kundskab, for at faae at vide, hvad en saad-
 dan Betænkning vilde slyde paa, dersom Sa-
 gen overgaves til en saadan Commission.